

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei; până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

Schimbul sesiunilor parohiale.

Avem preoți în eparhie, cari beneficiază de câte o sesiune parohială corespunzătoare, ce va se zică, că preoții la lucrarea pământului sesional nu întâmpină greutăți și că pământul e productiv.

Avem însă în eparhie și preoți, cari au ca dotațiune câte o sesiune parohială cum nu se mai poate mai nepotrivită, pentru că sesiunea: a) sau că se află situată la o depărtare mare de centrul comunei, — câte odată chiar pe teritoriul a două țări — încât preotului îi cade cu greu să lucreze pământul în hotarul satului vecin, unde nici măcar controlul nu-l poate exercita după cum se cuvine;

b) sau că calitatea solului sesiunii e atât de slabă, încât nu produce aproape nimic, așa că truda celui ce o muncește nu stă în nici un raport cu câștigul realizat în sudoarea feței;

c) sau că sesiunea se află resfirată în parcelle mai mici printre pământurile locuitorilor din comună, încât vecinilor stă de furcă cu vecinilor, cari nu se sflesc să-și dea silința a ocupa pământul câte de mult din cel aparținător sesiunii parohiale.

Se înțelege, că pretutindeni, unde se află astfel de sesiuni, fi zace preotului în interes, ca să le schimbe cu pământ mai bun, mai roditor.

În consecință ori care preot cu sesiune necorespunzătoare tinde într'acolo, să o schimbe cu alta mai bună, fie că fi mai aproape de comună, fie că pământul e mai productiv, fie că nu e împărțiat printre alte pământuri și astfel n'are de a face cu vecinii lăcomi după pământ.

Cum reforma agrară e chemată să așeze

proprietatea pământului pe baze noi, în conformitate cu principiul dreptății sociale, acum e ocaziune binevenită, ca să se coregească nedreptatea, ce s'a făcut bisericii noastre și slujitorilor ei sub un regim ostil; cu alte cuvinte, acum a sosit vremea, ca să se facă schimbul sesiunilor celor slabe cu altele mai bune.

Cu considerare la aceasta, au și cerut preoți de ai noștri, ca să li-se schimbe sesiunea lor îndepărtată, neroditoare sau resfirată cu alta mai potrivită și după cât avem cunoștință, în câteva cazuri li-a succedat preoților să obțină în schimb o sesiune mai bună, decât a fost sesiunea lor.

Dar după cum știm, proprietatea sesiunilor noastre parohiale e garantată bisericii prin faptul, că sesiunile sunt induse la cartea funduară ca dotațiune preoțească.

Deci evident, că schimbul sesiunilor parohiale numai așa se poate considera de schimb în înțelesul adevărat al cuvântului, dacă pământul, pe care îl primește preotul în locul sesiunii sale, va fi introdus la cartea funduară ca dotațiune preoțească, în schimbul sesiunii celei vechi. Schimbul, ce nu se evidențiază la cartea funduară, înceată a fi schimb, pentru că iată ce urmasi poate să aibă azi-măine pentru biserică, dacă pământul dat în schimbul sesiunii rămâne și pe mai departe proprietatea statului.

Primind preotul în folosință o sesiune mai bună, în schimb statul prin organele sale cu căderea va dispune asupra sesiunii celei vechi, ori cât de slabă ar fi, — împărțindu-o între cei îndreptățiți după normele din rigoare ale reformei agrare.

Dacă dreptul de proprietate nu se schimbă, regulă,

sesiunea aceasta din urmă va figura la cartea funduară și pe mai departe ca proprietatea bisericii în formă de dotațiune preoțească, deosebirea va fi aceea, că în faptă nu va folosi-o preotul, ci vor folosi-o cei ce au primit-o în baza dreptului lor izvorit din reformă agrară.

Până când între biserică și stat va domina armonia de astăzi, toate vor fi bune. Îndată ce însă statul s'ar desface de biserică, — cum doară s'a întâmplat în țara, pe care unii se ni-zuiesc să o imiteze, — acele terenuri de sesiuni, cari nu sunt la cartea funduară proprietatea garantată a bisericii, o să se ia din folosința preoțimei și preotul se va trezi, că nu rămâne cu nici o sesiune, căci ce a avut odată, a pierdut, iar ce i-s'a dat în loc, i-s'a luat.

Din toate acestea se invederează, că schimbul, despre care e aici vorba, numai atunci va fi perfect, dacă acela se reglementează nu numai în partea posesiunii vremelnice, dar și în partea proprietății, înducându-se la cartea funduară ca dotațiunea preoțească, neexpusă la nici un fel de fluctuațiune, — întocmai cum a fost indus la timpul său pământul sesional, pe care preotul l'a cedat în schimb.

Pe cât trebuie să ne trudim a ajunge, ca soarta preoțimei noastre să se îmbunătățească sub raportul timpului de astăzi, pe atât ne încumbă datorința să nu scăpăm din vedere nici interesele celor ce ne vor urma.

Drept aceea, pentru a fi pe deplin lămurii în privința schimbului sesiunilor parohiale, stăpânirea noastră bisericască s'a adresat Ministerului Agriculturii și al Domeniilor cu rugarea, să precizeze, oare în cazul schimbului sesiunilor admite transmiterea la cartea funduară ca dotațiune preoțească a pământului primit în schimbul cedării cu drept de proprietate a sesiunii celei vechi.

Suntem în așteptarea răspunsului, care răspuns o să fie un punct de orientare atât pentru conducerea bisericii, cât și pentru preoțime.

Aurel Moaca.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Aceste condiții ni-le pune de altfel înainte și Mântuitorul, când ne îndeamnă, ca înainte de a întreprinde o lucrare, să ne facem planul despre posibilitatea isprăvirii acestei lucrări.

Căci cel ce dorește să înalțe un turn, mai întâiu își socotește cheltuiala, dacă are cele necesare la săvârșirea lui, ca să nu ajungă de râsul

lunii: *că acest om a început a zidi și n'a putut săvârși.* (Luca 14, 28—30.).

La fel face și împăratul, care voiește să se măsoare cu un altul: „...șezând întâiu, se sfătuește de va putea cu zece mii să se întâmpine cu acela ce ce vine asupra lui cu douăzeci de mii? Iar de nu, încă fiind el departe, trimițând solie, se roagă de pace”. (Luca 14, 31—32).

Ca să devenim deci ucenici ai Domnului, oștași adevărați pentru cucerirea împărăției Lui, trebuie să cumpănim mereu înainte de a începe lupta, lăpădând toată grija cea lumească. (Luca, 14, 33.).

Având acest plan de luptă, să ne aruncăm cu voinicie în luptă, căci a lucra înseamnă a proclama voința noastră. Această acțiune se manifestă în săvârșirea a mii de acțiuni mărunte, care sunt neînsemnate la aparență, dar care ne oțlesc voința, căci prin acțiune se sporește energia.

Căci: *„Au spernit modica, paulatim decident”*

Acest adevăr îl afirmă și Mântuitorul, când glăsuiește, că cine este credincios în cele puține, va fi credincios și în cele multe. Lucruri extraordinare spre îndeplinire nu ni-se îmbiu în fiecare zi, o luptă strălucită cu dușmanii temuți nu putem avea totdeauna, dar a ne încununa cu cununa eroismului moral fiecare dintre noi poate, dacă duce o luptă continuă, sistematică și stăruitoare cu sine însuși și cu lumea, în mijlocul căreia trăește. Și această izbândă asupra noastră este cea mai minunată, căci zice adagiul străbun: *„Fortior est, qui se, quam qui fortissima vincit molenia”*.

Chiar lucrările mari sunt rezultatul unei statornicii uimitoare. Se zice: *„Geniul este o îndelungă răbdare statornică”*. Nu împărtășim această afirmație, deoarece avem credința, că geniul este o individualitate puternică, dotată de Dumnezeu eu extraordinare forțe spirituale, dar din ea culagem adevărul, că chiar geniile cele mai mari ale omenirii au dovedit o uimitoare statornicie crearea operilor lor. Așa a descoperit *Newton* legea gravitațiunii universale, mereu gândindu-se la acest subiect, prin observații stăruitoare.

Tot ce s'a născut mare și sfânt în lumea aceasta, prin răbdarea sublimă a geniului a eșit.

Prin zel și statornicie s'a născut *„Faust”* al lui *Goethe*, pe care la terminat abia la sfârșitul vieții sale.

Leonardo da Vinci lucrase, studiind mereu, ani de zile la operele lui nemuritoare și ne dă spre moștenire: *Cina cea de taină*, *Gioconda*, *sf. Ioan Botezătorul*, etc., etc., iar când urgia lumii este aproape să-l copleșească, ne lasă următoarele cuvinte celebre: „Răbdarea este, la cei înjosiți, ca vestmântul la cei care tremură de frig; pe măsură ce frigul sporește, îmbracă-te mai gros și nu-l vei mai simți. Tot astfel, când întâmpini înjosiți cumpliti, sporește-ți răbdarea, și batjocura nu va ajunge până la inima ta. *Ingiurio offendere no si potramo la tua mente*“.

Cu aureola răbdării ni-l încunună pe *da Vinc* și marele scriitor rusesc *Dimitrie de Merejkowsk* în: „*Romanul vieții lui Leonardo da Vinci*“, operă prin care grăește spiritul evului mediu.

Răbdarea o admirăm în operele vecinice ale lui *Michel Angelo*, în: „*Judecata cea din urmă*“ în „*Moisi*“, etc., etc., în dramele lui *Ibsen*, în exploatarile lui *Amundsen*, în sfinții apostoli, cari cutreeră lumea neavând mijloacele de comunicații de azi, etc., etc., cu un cuvânt în tot ce este mare și sublim în această lume.

Munca trebuie să fie însă veselă și plină de încredere, mergând într-o singură direcție.

Necesitatea muncii, a acțiunii o învederează Domnul, când zice: „*Așa tot pomul bun, roade bune face, iar pomul rău roade rele face..... Nu tot cel ce zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Carele este în ceruri*“ (Mat., 7, 17, 21; Luca, 6, 43, 46.).

Iar pilda semănătorului ne ilustrează de minune felul cum trebuie săvârșită munca: cu veselie și deplină încredere în providența divină.

Să dăm cuvânt acum și unora dintre apostoli în chestia aceasta.

„*Că nu auzitorii legii sunt dreپți la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta*“ (Rom., 2, 13).

„*Vedeți dar că din șapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință..... Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de șapte moartă este*“ (Ep. sf. Iacob, 2, 24, 26.).

(Urmează.)

Calul și potcoava.

— In loc de un răspuns*), o fabulă. —

*A fost odată o vreme, de noi de mult uitată,
Pe când vorbeau și caii și lumea asta toată.
A fost de bună seamă, că nu s'ar pomeni,
A fost, că mi plânge peana, că ncep a povesti.*

*A fost un cal tovarnic. Urcă spre munte 'n sus.
Gemea sub grea tovară. Prea mult stăpănu'a pus!
Urcă cu spumă n trudă spre zarea de lumină
Și i scăpără potcoava pe coasta carpatină.
Da'n scurtă 'ntorsătură pe drum încovoiat
Piciorul drept din urmă potcoav' a lăpădat.
A mers calu 'naintea cimpav de un picior
Și 'n limba lui căiască strigă cu mare dor:
„Tu vino-a mea potcoavă și strânge-a mea copită,
Nu te lăsa sedusă de-a vremii de-azi ispită!
Nu te lăsa sedusă! Suișu'i mare încă;
Copita mea va bate, vai! multă vreme 'n stâncă!“*

*Sclipind în învălișul înalt de buruiene,
Răspunse și potcoava, nu amănată vreme:
„Nu vin calule dragă! Nu vin l'a ta copită,
Când eu de-un cal mai mândru sânt astăzi ispitită!
Mai mândră e câmpia și plină e de flori;
Voi tropoti sub pasu-i din noapte până'n zori!“*

*Rămas-au ani în urmă: o sută? — două? — nu știu —
Urcă calul cu trudă pe drum stâncos pustiu.
Iși încorda piciorul pe coasta carpatină,
Ii sângeră copila pe drumul spre lumină.*

*Dar' opintiri de veacuri avut-au răsplătire...
Ajunse calul nostru deasupra. Ce orbire!
Nu-i stă să-i creadă ochii; e-atâta strălucire!
Cum n'a putut să vadă vre-odată a lui privire:
Dumbrăvi cu umbră deasă, pașți cu earbă moale,
Câmpii cu flori bogate, vari scânteiau în soare!
A vremii roată-o 'ntoarce încet Domnul Inaltul...
Stăpănul vechi murise. In locu-i veni altul.
Stăpănul nou slăbește a chingei grea strânsură;
Ii dă drumul să pască; îi ia frâul din gură.*

*Păscând livezi bogate în lumea asta nouă,
In zorii dimineții, pe când mergea prin rouă,
Zări potcoava-i scumpă. Grăi calul cu iale:
„Urcași potcoavă dragă, trecuta, trista cale.
Ajunserăm livada, râvnită cu-atât dor,
Tu singură pe cale, eu cimpav d'un picior.
Potcoară dragă, vino! și strânge-a mea copită,
Nu te lăsa sedusă și astăzi de ispită!“*

„*Mă rog, cum e dreptatea, — ea zise din otavă —
Ca eu să vin la cal, sau calul la potcoavă?“*

*) Părintelui Belu dela „Crucea“.

Ioșif Delaglob.

Să nu încetăm lupta.

Acțiunea viguroasă începută de preoțimea ort. contra sectanților va avea un rezultat strălucit. Ereticii luaseră ofensiva contra bisericii ortodoxe cu toată puterea lor financiară și culturală. Au cumpărat cu bani sufletele slabe și credule, au tipărit și împărțit mii de reviste și broșuri atât la orașe cât și la sate. Ne-am trezit asediați par'că într'o vreme de acțiunea lor, care părea că prinde rădăcini adânci. Dar reacțiunea s'a arătat. La început mai slabă și apoi din ce în ce mai organizată, mai încurajată, acțiunea conștiințioasă a preoților noștri a oprit valul de rătăcire, care inunda sufletele românești. Au fixat centre de misiune prin sate, au luat parte la cercuri culturale preoțești și cu lacrimi în ochi m'am bucurat și i-am felicitat.

Da, e în joc onoarea corpului nostru preoțesc. Și cum se putea altfel?! Să se lase ea, înfrântă de o putere ocultă streină de lege și neam, de o acțiune inconștientă a unor creștini, cari se lepădaseră pentru bani dela sânul bisericii ortodoxe? Nu se putea. Am citit în ziare, fel de fel de dări de seamă despre mii de centre, unde se desfășoară activități serioase. În fiecare centru se găsea un nume de preot, care a vorbit despre Christos și biserica Lui. De ce să nu spunem acestea, căci sunt partea noastră bună, care nu se va lua dela noi. Am citit rapoartele comandanților de regimente către Sf. Mitropolie, în care ei declară, că în armată se stinge propaganda sectară, datorită acțiunii preoților militari. Semne bune! Să nu încetăm lupta dar de loc. Șezătorile culturale-religioase, corurile bisericesti, asistențele sociale, farmaciile populare, căminurile culturale să fie primul obiectiv al preoțimei ortodoxe. Dacă vom avea unii de luptat din greu poate, dacă vom întâlni pe ici, pe colo, rezistența din partea unora, dacă nu vom fi apreciați poate și ajutați de cei în drept, nu-i nimic. Inapoi să nu dăm, nu trebuie să dăm. Indrăzniți, eu am biruit lumea, — zice Isus. Preotul nu este numai slujitorul sfântului altar, ei luptătorul neînfrânt, care cu timp și fără timp, știe să apere biserica, și să lupte pentru ea, să moară pentru ea. Iată cum au apărut fel de fel de broșuri bune, fel de fel de reviste sănătoase. Poporul nostru le citește, se luminează, își

strânge rândurile și, într'o bună zi, va întoarce spatele tuturor veneticilor și va trăi și muri, legănat de dulcile și mângâetoarele cântări ale bisericii ortodoxe. Isus este cu noi, căci doar el a zis în Mateiu 28, 20. „Iată eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului“.

(„Noua Revistă Bisericească“).

Econ. P. Chirica

Misionarul Mitropoliei Moldovei.

ȘTIRI

Ziua de 24 Ianuarie în Caransebeș.

A 67-a aniversare a unirii Munteniei cu Moldova și a 8-a aniversare a unirii tuturor Românilor sub domnia Regelui desrobitor de neam și făuritor de țară, a M. Sale Regelui Ferdinand I, a fost sărbătorită cu demnitatea cuvenită și în orașul nostru.

Toate școlile au aranjat sărbări școlare, iar la orele 11 a. m., după terminarea sf. liturghii, s'a slujit „dosologia“ prin protopresbiterul A. Ghidiu, asistat de preoții E. Pop și P. Bancea. De față erau: corpul ofițeresc, delegații tuturor autorităților locale, elevii, profesorii și învățătorii dela școlile din localitate. Predica ocazională a rostit-o păr. protoiereu A. Ghidiu.

Onorurile le-a dat o companie de onoare din reg. 96 Inf. din loc, în frunte cu muzica militară.

După serviciul religios, dl. colonel B. Antonescu a talmăcit soldaților însemnătatea zilei, încheind cu urale pentru M. Sa Regele și pentru România Mare, care s'a întregit cu jertfele părinților și ale eroilor noștri. A urmat apoi defilarea.

Seara la orele 6 în sala de gimnastică a liceului, dl. prof. univ. Ioan Lupaș și-a dezvoltat conferința sa despre „Ideea unității naționale și procesul ei de realizare“, arătând pas de pas cum s'a țesut visul nostru de veacuri, care astăzi este o realitate și pe care să ne străduim să-l și păstrăm prin unire culturală necurmată și prin credință vie în Dumnezeu, care — în mila Sa nestârșită — ne-a ajutat să-l vedem realizat.

De ce întârzie concordatul? Întrebarea aceasta și-o pune ziarul Brassói Lapok (din 21 Ianuarie) și după informații din „izvor acreditat“,

declară, că tratativele privitoare la încheierea concordatului între statul român și Vatican sunt cu totul departe d'a se apropia de sfârșit favorabil bisericii romano-catolice. Textul stabilit de Vatican este susținut și mai departe în forma sa originală, pe care, firește, guvernul român n'o poate adopta. Informatorul ziarului brașovean este de părere, că piedeca, poate cea mai mare, pentru încheierea concordatului este patronatul suveranului asupra bisericii romano-catolice. Vaticanul nu poate admite, ca acest patronat, exercitat odată de regele „apostolic“ al Ungariei, să treacă acum asupra suveranului unei țări ortodoxe.

Religia studiu de predilecție. Un profesor german a făcut o anchetă între elevii din clasele superioare a trei categorii de școle asupra studiului de predilecție al elevilor. Rezultatul obținut a fost, că majoritatea elevilor s'a pronunțat pentru matematici și religie ca studiu de predilecție. În clasele de băieți au declarat 30% din elevi religia ca studiu lor predilect, restul matematicile. În clasele de fetițe 37% pentru religie, restul pentru matematici. În contra studiului religiei s'au pronunțat foarte puțini elevi: 3% băieți și 2% fetițe. Studiind și analizând acest rezultat al anchetei sale, numitul profesor a putut constata, că antipatia unor elevi față de studiul religiei nu provine de loc din natura studiului, ci în primul rând din metoda greșită și incapacitatea profesorului de religie.

Asemenea anchete ar fi bune și la noi. Profesorii noștri de religie ispitind astfel cugetele elevilor, ar putea câștiga orientări prețioase și îndemnuri puternice pentru intensificarea și îndreptarea activității lor, astăzi cu adevărat *misionare*.

Dragoste de frate. În toate parohiile românești amestecate cu gr. cat. era din vremuri vechi obiceiul, că după morții ambelor confesiuni se trăgeau clopotele dela amândouă bisericile. Unde era o singură biserică, aceea făcea acest serviciu pentru o taxă corăspunzătoare. Acum ni se scrie din jud. Sătmăr, că P. S. S. episcopul unit dela Oradea mare, cu ordinul Nr. 2547 din 1925, a interzis tragerea clopotelor „pentru credincioșii răsvrățiți așa numiți ortodocși“. Această interdicție nu se referă însă la rom. cat., reformați, unitari, etc. ba nici chiar la jidani, cum s'a întâmplat în vara trecută, că în Baia mare s'au tras clopotele dela biserica unită pentru avocatul jidan Dr. Weisz Ignacz. („*Renasterea*“, Cluj).

„**Foaia Noastră**“ este titlul gazetei săptămânale ce a început să apară cu 1 Ianuarie a. c., la Cluj, (Str. Roma nr. 11), sub conducerea unui comitet, din care fac parte mai mulți profesori dornici de a promova cultura poporului, dela sate.

Dorim noului confrate spor la muncă întru luminarea poporului și să-l recomandăm cu căldură On. noștri cetitori.

O hotărâre laudabilă. În vedere alegerii comunale și pentru evitarea agitațiilor electorale, fruntașii vieții publice din Caransebeș s'au întrunit într'o ensfătuire Sâmbătă, în 23 Ianuarie a. c., în localul „Casinei române“ și au hotărât, ca să prezinte o singură listă cetățenească la alegerea consiliului comunal.

Această hotărâre laudabilă a făcut cea mai bună impresie asupra alegătorilor.

Act de mulțumire. Economul Iosif Tușian cantorul bisericii noastre din comuna Breazova, din adevărată dragoste, către sf. biserică, cu toate că e înaintat în vârstă și are o familie numeroasă, între care și doi nepoți orfani de război, a donat sf. noastre biserici suma de Lei 30.000 (Treizeci mii), cu condiția ca interesele să se capitalizeze până când se va începe zidirea din nou a bisericii.

Pentru acest dar marinos și vrednic de laudă, pe această cale vin a-i aduce mulțumirile comunei bisericesti, rugând pe bunul Dumnezeu să-i hărăzească încă multe zile senine și să-l miluească cu darurile sale cele bogate.

Breazova, la 21 Ianuarie 1926.

Ioan Alexandrescu
preot ort. rom.

Alegerile comunale urbane și rurale au fost fixate pentru zilele de 18, 19 și 20 Februarie a. c. Candidaturile vor fi depuse în scris la judecătoria de ocol pentru comunele rurale și la primul-președinte al tribunalului pentru comunele urbane, reședințe de județ cu 8 zile înainte de ziua fixată pentru votare și până la ora 18 (6 d. m.) a ultimei zile.

Fiecare comună constituie o circumscripție electorală. Dacă numărul alegătorilor dintr'o comună e mai mare de 1500 circumscripția va putea fi împărțită în mai multe secțiuni.

După legea pentru unificarea administrativă, repartizarea alegătorilor pe secțiuni de votare se face de președintele biroului electoral central cu cel puțin 15 zile înainte de ziua alegerii și se afișează la ușa tribunalului, apoi se comunică prefectului județului, care o va publica și afișa în localitățile unde urmează să se facă alegerea.

Birourile electorale vor fi prezidate de magistrați, desemnați de primul-președinte al tribunalului local sau de înlocuitorul său, afară de orașele unde funcționează curți de apel, unde magistrații vor fi desemnați de primul-președinte al curții respective.

Data alegerilor județene n'a fost fixată.

În alegerile comunale, vor vota cetățeni înscrși în listele electorale, alcătuite în Noembrie 1925.

Convocarea corpului electoral al comunelor urbane și rurale, se va face pe baza unei decizii a Ministerului de Interne.

Un mecenat. Preotul și administratorul protopresb. Ioan Munteanu din Sighișoara, în-

cețând din viață la 7 Ianuarie a. c., întreaga sa avere de peste *un milion Lei* — cu consimțământul soției sale — a testat-o bisericii noastre din Sighișoara, pentru scopuri culturale și umanitare.

Iată o pildă vrednică de urmat, în deosebi pentru cei cu bună stare materială și pe cari Dumnezeu nu i-a învrednicit să aibă copii.

Sporul de 40 la sută s-a acordat și preoților, întocmai cum s'a acordat tuturor salariaților statului.

În acest sens Ministerul Cultelor și Artelor a trimis instrucțiuni tuturor episcopilor, indicând modul cum trebuie acordat și calculat acest spor.

Populația orașelor. După cele mai noi date statistice orașele principale ale României au următoarea populație: București 800.000, Chișinău 190.000, Iași 185.000, Galați 180.000, Cernăuți 115.000, Timișoara 100.000, Brăila 100.000, Ploești 98.000, Cluj 95.000, Oradea-Mare 90.000, Arad 79.000, Craiova 70.000, Constanța 65.000, Sătmar 59.000, Brașov 53.000, Cetatea Albă 50.000, Ismail 50.000, Tighina 50.000, Bălți 45.000, Buzău 45.000, Hotin 40.000, Sibiu 40.000, Botoșani 36.000, Bazargic 35.000, Turnu-Severin 35.000, Târgu-Murăș 34.000, Sighet 30.000, Bârlad 30.000, Bacău 28.000, Focșani 26.000, Peatra-Neamț 25.000, Bolgrad 25.000, Orhei 25.000, Roman 25.000, Lugoj 24.000, Giurgiu 23.000, Tulcea 23.000, Pitești 22.000, Călărași 22.000, Tecuci 21.000, Târgu-Jiu 20.000, Căracal 20.000.

Păcatele mortale de azi. Canonicele Donaldson de la Mănăstirea de Westminster din Londra a stabilit următoarea listă a păcatelor mortale de azi:

1. Politică fără principii.
2. Bogăție fără muncă.
3. Plăcere fără conștiință.
4. Cunoștință fără caracter.
5. Comerț și industrie fără moralitate.
6. Știință fără umanitate.
7. Rugăciune fără jertfă.

Deși lista se deosebește de cunoscutele păcate de moarte, ele sânt păcate moderne, care înjosec viața creștinească la fel cu păcatele vechi.

BIBLIOGRAFIE

Au apărut:

„*Biserica Ortodoxă Română*“, revista sf. Sinod. Seria II, anul 43, nr. 12 (537), Decemv. 1925. București Abonament anual: 100 Lei.

„*Revista Teologică*“, revistă pentru știința și viața bisericească. Apare lunar sub patronajul I. P. S. Sale Arhiep. și Mitrop. Nicolae al Ardealului. Anul XV, nr. 12 (Decemv. 1925). Sibiu. Abonament anual: 140 Lei.

„*Renașterea*“, revistă de cultură religioasă. Apare sub patronajul P. S. Sale Episcopului Vartolomei al Râmnicului-Noului-Severin. Anul IV, nr. 12 (Decemv. 1925). Craiova. Abonamentul anual: 80 Lei.

„*Noua Revistă Bisericească*“, publicație pedagogică creștină. Apare lunar sub direcția dlui Teodor P. Păcescu. București (Str. Principatelor-Unite nr. 60). Abonamentul anual: 100 Lei.

„*Luminătorul*“, revista bisericii din Basarabia. Anul LIX, nr. 1 (1. Ianuarie 1926). Chișinău. Abonamentul: ?

„*Cronica Romanului*“, revista clerului din eparhia Romanului. Anul III, nr. 1 (Ianuarie 1926). Roman. Abonamentul anual 120 Lei.

„*Cultura Creștină*“, revistă lunară. Anul XIV, nr. 11—12 (Nov—Dec. 1925). Blaj. Abonamentul anual: 160 Lei.

„*Ramuri — Drum drept*“, apare sub direcția dlui prof. N. Iorga. Anul XIX, nr. 10 (Decemv. 1925). Craiova. Abonamentul anual: 150 Lei.

Pr. Iosif Trifa, redactorul gazetei „*Lumina Sateilor*“ din Sibiu: a) 25 de povești puse în slujba Domnului. Prețul: 10 Lei b) *Evangeliiile de peste an și talmăcirea lor*. Cartea II. Prețul: 20 Lei.

Nr. 145/1925 Exec.

Edict de licitație.

Subsemnatul esmis judecătoresc, în conf. legii din 1881. art. LX. §-lui, prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei rurale Teregova Nr. Civ. 2140/4 1923 cu ocazia efectuării execuției escontative la 16, luna Aprilie, anul 1925, ora 10 a. m., în favorul reclamantei Stana Bălan din Mehadica contra debitorului din Luncavița pentru suma de 2250 lei — bani capital și accesorii, am cuprins vase pentru ținut comină, apoi șindilă, un car de tovară și o vacă mare neagră cu alb. Aceste obiecte sunt prețuite în suma de 6500 lei — bani.

Pentru efectuarea execuției, în urma decisiunii Judecătoriei rurale Nr. G. 1160/2, 1925 pentru suma de 2250 lei — bani capital, și total spese procesuale 340 lei — bani satorite deja, defige termen la locuința sechestra-tului în comuna Luncavița la 17, luna Februarie, anul 1925 ora 11 a. m. și cei ce doresc a lua parte să somează cu aceea, că mobilele menționate la aceasta licitație, con. §§-lor 107 și 108 al legii din 1881, pe lângă plata în numerar, în caz de lipsă se vor vinde sub prețul emiterii celui ce va promite mai mare preț.

Intrucât mobilele, cari trebuiesc vindute, sunt secestrate și de alții, conf. legii din 1908, se ordonă și în favorul acestora.

Teregova, la 22, luna Ianuarie, anul 1926.

Frideric Wagner
executor judecătoresc.

„MUNTEANA” CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII IN CORNEREVA.**CONVOCARE.**

Domnii acționari ai casei de păstrare soc. pe acții „Munteana” din Cornereva sunt invitați la a

XXI-a adunare generală ordinară,

care să va ține la 14 Februarie, 1926 orele 2 p. m., în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Bilanțul anului 1925, raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere, împărțirea profitului și darea absolutului.
3. Raportul direcțiunii privitor la urcarea capitalului societar.
4. Alegerea direcțiunii.
5. Alegerea comitetului de supraveghiere.
6. Propuneri, intrate conform statutelor.

Direcțiunea.

Domnii acționari, cari doresc a participa la această adunare generală, sunt rugați în conformitate cu §-ul 11 din statute, să-și depună acțiunile la institut cu 3 zile înainte de ținerea adunării.

ACTIVA**CONTUL BILANȚ la 31 Decembrie 1925.****PASIVA**

Casa în numerar	32742	75	Capital societar	75000	
Cambii	1398766	50	" emisia din 1935	125000	200000
Imprumut de cont curent	219079	10	Fond de rezervă	40:54:12	
Efecte	56285	—	cultural	4391:36	44845
Bănci	16012	45	Depuneri spre fructificare		793117
Anticipațiuni	9600	—	Reescont		198182
Cereale în magazin	196106	68	Cont-Curent		573850
			Dividende neridicate		4362
			Dare anticipată		5000
			Pro-Divers		10581
			Interese transitoare		57000
			Profit curat		41654
	1928592	48			1928592
					48

DEBIT**CONTUL PROFIT & PERDERI la 31 Decembrie 1925.****CREDIT**

Interese după depuneri	85732	53	Interese de cambii	110033	
" de reescont	26971	26	" efecte	3105	50
" cont curent	78183	10	Proviziuni și alte venite		180248
Dare de stat și comunală	9577	20	Profit transpus		571
după depuneri	6138	99			
Impozit	7933	98			
Salarii		13725			
Chirie		3600			
Spese diverse		20442			
Profit curat		41654			
	293958	33			293958
					33

Cornereva, la 31 Decembrie 1925.

Gheorghe Belcota m. p.
contabil

Dr. Liviu Grozăvescu m. p.
cassar

DIRECȚIUNEA

Dominic Rațiu m. p.
președinte

Ioan Grozăvescu m. p.
director executiv

Petru Fotoc m. p.

Grigorie Vasilescu m. p.
Ion Armaș m. p.

Subsemnatul comitet, examinând conturile prezente, le-am aflat în consonanță cu registrele institutului.

CONSILIUL DE SUPRAVEGHIERE

Dr. Virgil Memoian m. p.
președinte

Ioșif Drăgoi m. p.
Dr. Liviu Grozăvescu m. p.

Simeon Ion m. p.

Ion Radulescu m. p.
Petru Belcota m. p.

„GRĂNICERUL BĂNĂȚEAN“
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA.

RECTIFICARE.

Direcțiunea „Grănicerului Bănățean“, institut de credit și economii ca societate pe acții în Mehadia, aduce la cunoștință Domnilor acționari, că a XVII-a adunare generală ordinară a institutului se va ține în Mehadia în localul institutului la orele 11 a. m. în ziua de 7 Martie 1926, și nu în ziua de 17 Martie, cum din greșala s'a fost publicat în Nrul 3 din 24 Ianuarie a. c. al „Foi Diecezane“

Deci, Domnii acționari, cari doresc a lua parte la adunare, vor depune acțiunile lor — în conformitate cu dispozițiunile §-lui 13 din statute — la casa institutului până la 5 Martie 1926.

Mehadia, la 28 Ianuarie 1926.

Direcțiunea.

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATĂ

„CONSINZEANA“

intemeiată în anul 1911

de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj
sub aceeaș conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori.

CEREȚI NUMERE DE PROBĂ GRATUITE
din această excelentă revistă de familie
indispensabilă în fiecare oasă.

Adresa:

CLUJ, PIAȚA CUZA-VODĂ Nr. 16.

6-10

AVIZ!

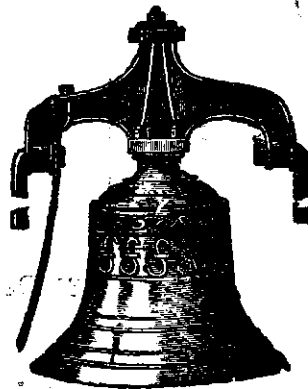
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagar pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teascuri pentru ceară
(*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de

**fer și de
clopote**

pentru bisericii și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonical cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și

cu prețuri foarte estime.